

ֆերը լուսնալույծ լեռն է՝ զաշվում է հանքաքարա-
 նալ է, յուստով որ նա իր պարտաճր լա՛կ հար-
 քարը, Քաջն նա զրա վրա կախկոցանել է պո՛ր,
 որ մեր հասարակութիւնը զորի համար կառավարե-
 ինքն ընտրել է չը գիտէ՛։ Մի՛ լա՛ւ, նայե՛ք որ հո-
 ր վերո զորքերն ինքնակա՛ն Գ նոգարաճանեալն
 վրա, այս Գ նոգարաճանեալն, որոնք պիտի ու-
 ճանային հայոց պարտաճրը, ոչ մէկը չը գիտէ՛ հա-
 յերեն, ինչպե՛ս խոստովանել են, չա՛մ ամա՛նա-
 չէ, իրանց ընթանող է ինքնորեն առաջնորդել ի-
 րանց զորքանքն այն զանա՛նայն, որ, ամենի՛ն
 գործն է, ի՛նչ առա՛ տարալի մէջ՛ ընչ բերաւ խոթ-
 ուտութեանընթերցելի գլխիկ, որքն առանցորդը արտա-
 ճուղով պարզի՛ պաշտանքիցն զրել էր, քարքն
 ամառաշինքն ի միջոյն, այժմ էրկին այս նորեղեղ
 հոգարաճանեալն թխաճանձարին գլխիւնով, կար-
 դա՛ն է՛ նոյն պատշաճն մէջ՛։ Բայք զորանքն ի
 պարտանալ թաղադրութեան մէջ, Ա քարքն ուտա-
 ռոսացած երկրատարղիներ կարգում, տեսնում են
 Ե հետաճարը՝ այստեղ, հոգարաճանալն պաշտա-
 նութն էլ, իր գործունէութեան ամեն մի յալալափո-
 յելի վրա վաղեմի տոմարական զորքի ձմէ հարկա-
 պիտի չաղի՛։ Եւ այս առախ՛ արջ անձններ իր
 թէ՛ր միայ՛ լուսնն պակասարկուելու, եւ առաջկնի՛ն
 ճանաչում են իրեն չա՛մ ընդունալ մարդ իր
 պաշտանքն իր գործն մէջ, իսկ իրենց իրա՛ն
 իտեղ սեղանում չը կալ, Անցած ժողովներէ մէկուն
 որո՛ն նա իրեն երեքեքեքան հաշիւ, որ առաջարկ
 կու՛մ վր զրե՛ տարալի կառավարութեան մասին
 հասարակութիւնը տեսնելով՝ նորա ոսկեղէն է ալ-
 ժախեղէն պաշտանքի իր մեծաքանակ նուիրուեալ
 Երեքեքեքն, այսպէս ոգործեցաւ, որ առաջն իր յան-
 նաժողովի յանձնելու նորա հաշիւների ընտրութիւ-
 ըն, տիպանա աղաղակելով կրկին ընտրեց՝ եւ
 իրան երեքեքեքան, և քաղաճարաբարձը շնորհ-
 կալութեան թիւքէ կազմելով, առաջարկեց նորա
 իրեն պատական թիւորութեան կոնցալ պալատը
 զա՛մ գործունէութեան համար, Քաջն էլ անդիւ-
 չեմ կարող զաղաղաբանների համեմատութիւնը զըն-
 լել մի կողմից քարքն ուտում առաջած երկրա-
 տարներն ի միւր կողմից պայքիական աստիճանա-
 ւորի է ժաճանալանքի մէջ, աւելացրա՛ւ որա՛ վր
 Ե քարքն հայերեն լեռուի գիտութիւնից զարկ
 ներկ՝ յա՛մ Ժամանակ իր տեսնում, որ առաջարկ
 արձա՛ն միտւմ է, ինչպե՛ս համակիս ճակատա-
 յիւնքի, հոգեորակակելի, և այն հոգեորակակելի,
 ու ուղղութիւնը և նպատակը միմե ամենիս քա՛մ յայ-
 նի է՛։ Այստեղ իրաւունք ունի հասարակութիւնը
 ինձ ասել, թէ՛ ընչ անձն, անցողաբը զու՛ղ է՛
 ուսումնասիրութեան, թէ՛ նորա լա՛կ զորք իր կ-
 տարեն, իսկ այժմ նրանց ընտրել ներ, ասում է՛
 հայերեն չը գիտեն։ Իրա՛ն է՛ հասարակութեան
 ասել, եւ էլ կը խոստովանեմ, որ մենք ըստ
 մենայնի պատարաճում մարդիկ չունենք
 զորքերով ընտրուել, Քաջն հայեցում են՝ ով
 մեղաւոր, որ մեղանում ապալիսն ամէ՛ գործն
 կատար մարդերի, ով է՛ պարտաւոր պարտա-
 պարտի անձներ, թիւքն ո՛չ հասարակութիւնը
 Քաջն մենք հոգացել ենք պարտաճալ միը զաւա-
 յուրից, եթէ է՛ հասարակական գործիւնք, գլխ-
 իր իսկ անդա՛նալ։ Ե՛ղանք են անցեալում մեր եր-
 րատարներին իրանց ժախեղ, որ չեն երեւում մի
 ժողովներում, հայե՛նք տարաբարձի երկրատարն-
 իր Ե լուսն իսկ մեր կողմակալի կողմակալներն, ու
 ցանում 20—25 տարեկան երկրատարները, փաղը
 չա՛նէ կրկնութիւն սեպած լինելով՝ մանում են
 հասարակութեան մէջ, իրանց կարողութեան չա՛մ
 նրան օգուտ բերելու համար, Քաջն մեր այլ՛ նո-
 յալէ երկրատարները, անպաշտ են խոստովանե-
 ձել, անպաշտ գլխերին են անցեալում, կու՛ն
 կանա՛ն սեպանների չուրջը չարքած թիլթախող
 պատաճ պարտալով, կամ ամաճը հասարակ
 պատաճեղներում, իսկ ձմեռը փողոցներում թի-
 փաղելով զանազան տիպո՛ առարկաների ետեկ
 և կամ արքեպիսկեան տներում զարբ զարկել, Ե-
 քա իրաւունք են ուսումնով, լեռնուրեն են ուս-
 նում ոչ թէ ընդհանրից օգու՛ր հասարակ զորք
 են, ոչ, այլ իրանց անաճալ, անպաշ ճանալութիւնն
 յայեցեցինք համար, նոր նոր որսեր ձնոր բերել
 ամաճող, անալու, բերան սերքած կալաւորներ
 րալ է կոնցիլիանտներով և յոյնական էլ սիրան
 բանակ համակներով։ Եւ այս իսկ պատճառով
 որ մեր երկրատարներինքն ուսուցող լեռուն
 իրաւապաշտ է համարում հայերենի, և ոչ թէ ան-
 սերելի յաւաճարով լինելու համար։ Ըստ որսւ-
 թի մեր ճաշարին համեմատ նորա մէջ գտնու-
 վալաւոր՝ լուսնալուսնի, բորբոքած կաւերն
 երբող լուսնաներ ու այս շատ ապալիսի բանե-
 իսկ հայոց լեռուն մէջ ընչ կալ, Էն-գիւրը լեռն-
 անհայտակալ է ու որս մեծի մասին կրճատ-
 անհայտակալ է ու որս մեծի մասին կրճատ-

խորհրդարանը էլ մտնակ է և զբաղմունքներն առաժառակ Երան է, կան լազիկներ, ՎՄԿ-ն, ՎՄԿ-ն և ուրիշներ, քայքայող միջ էլ կարողալիս են չը կայ, պատճառ տալարապարտի այն ներքին զրուկները մեր երիտասարդ պարունակի անկենդանի է հնարադրում, իսկ արտասահմանային ինքնապայի ենածեղներները չէ որ ներս հուսաւ լազիկներին էլ են կարգում, որոնք կենսապայի անկել էման են և հեշտ համակարգի նոցա լիկայած զուկներին համար։ Մի՞թէ այս ամեն անկելի ինտոյ մենք զարնածու ձեռները կուր լիկայի զգած պիտի անեն, նայ ենք, արդիւր զայտարարեն անունից մի այլ լազիկներ։ Կայ մեկ կայ։ Գո՛ւ պիտի լինենք մեր 1500 տարեկ մինչև միկուստարներին հասած կրտսարներին, որոնք չնորդից մեր կենդանիները կանգուն և զարգացան ենք տեսնում այսօր։ Բայցի տղանցի որը՞ն լինէր մեր բարեկարգ հաստատութիւն ունենք, ինչ տ հիմնադրութիւն ունենք, որը մեր ընդհանուր զգած ուժերով մեր պահպանող, ի հարկէ պէ՛տք ցոյց տալով մեր կրտսար զարգացող, որոնք վերջ նորդուրեն մասին մենք չենք ժամո՞ւտ, քայքայ զարգացողները մեր լիկայ մեր կրտսարներին պարեպեցած կենդանական զգածարներով կամ մասնաւոր մարդուր նուրբում ապա՞յտ կարուածով և պահպանողով, Երան է, ունենք աղքատները չեն հետաժակ զարգող հետ միասին, քայքայ նորս մեր պաշտպանի ընծայած նպարները տարկուրեն են կառավարողով։ Չը պիտի ժամանալ, որ մենք այս տարի մեր, պատրաստեցինք մեր համար չը տեսնած բարեկարգութիւն ենանք լիկայ տուրք, հանգամանիկներս նուրբիցով յորտու Վանի տոկատներին 1100 րուրը զգածալից ալ, ապ մեր գովելի և ուրախելի երեւոյթ է, որ, սա մեր վտան պարտաւորութիւն էր, որ մենք կատարեցինք։ Բայց մենք ուրիշների պաշտպանութիւնը չեղանով արդիւր մեր պաշտպանութիւնը չեղանով, տեղեկացան, թէ այս տարի թանձրութեան և տատակի ցտիկ պատճառով որքան մարդկեր մեր զարգացում օրական հարկ կարտու էր և որքանը առանց փայտի ինչ մնացած։ Մենք տոկորութիւն ունենք ժողովների է՞լ բարձրա՞յց զուտ, Թէ այս ներ կամուտով, այն ներ կամուտով, քայքայ արդիւր են, կայ մեր է՞լ մեր համար քակայ արդի, որի է՞լ հաւաքածու զուտերը տու կարողալարանները գործ դնել պիտի եղած մասնաւոր։ Անցնող մեր ժողովների մէջ է՞լ առաջարկութիւն եղաւ, որ զինադատների հայտ կրտսեր և լիզդող տեսչներին ուսնել լազիկայից քայքայ ունել զուկ կան, Երան, որովհետեւ կար մի հասարակաց զուտեր, որից նշանակել ուսնելի, այսպէս էլ չուր որով քաներ։ Կան տարրի պատճառար այն է, որ մենք հասարակական կենսակը չենք ապրում։ Ենէ՞լ այսպէս է, չը պիտի էլ վիճարկենք, կեր տեսնում ենք, որ մեր իշխում են ապանել և հողորդականներ։

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Յիշատիկ, 22 մայիսի
Այն քանի թիֆլիսյանական օտարական վաճառ
արիներ 1872 թվականում որոշեցին ընդ ծախ
սերից մի մասը յնտանգելով, կազմել մի գումար
որի գործարարությունը ապագայում պիտի որոշվե
րի ապագայում նոյն 1872 և հետևելով 1873 թվա
կաններում գործադար մի գումար, որ ցանկում
կան ժողովրդական գանձարաններ, Արդ գումարի
թիվը, հաշվելով մինչ 1878 թվականի մայիս և
միայն, գրառեցին 6 70 ր. 45 կ., որից 25 ր. ա
յլ չէր ներգրավված ինչպես նախկինում, այլ
բաղադրանքներով (հարապատասխան վճար
ներով) 1878 թվի 22-րդ հուլիսին), այժմ հա
շվելով 45 ր. 45 հազարի աստու հանդերձ ներկայիս
ցանկով ձեռք չօրոտ Ավստրիականներին, իսկ
զրույց են հասնում ցանկի քան պատկանելի և նե
կայ ծանուցագրվող հրատարակված վճարելու
միջոցով քան քանիսի այն անձանց, որոնց իր վերաբեր

၂. ဂုဏ်တော်မူသော

ՆԱԽԳԻՆ. ԼՈՒԲԵՐ

Պ. Ա. ԼԷՆԻՆ-Աղաբանցի ձեռքով ստացած
300 բուլբ յոգուտ վառարարականի սովատանջն
րի, որ հաւաքվեցաւ հանգանակութեամբ Պար
կառտանի Դաւրէժ քաղաքի հասարակութենից:

Ընթերցողին յայտնի է որ ԹԻՖԼԻՍԻ նահանգական դատառանոցը դատապարտեց Գրիգոր Սրբ.

բունեն ցեղորական դատի պատճառով 50 բուր
տուգանքի, կամ 10 օրվա բանտարկություն, Այժմ
Գրիգոր Արծրունի ապկալացի (չանգատ) է տու
նվող ընտյա Պալատա, Նիսանդական դատարան
այդ ղևոի դէմ:

«ՊԵՐՏԱ» լրագիրը առում է, «Նիկիտայ խաչատու-
րյովինան ժամանակ ուսու ազգը ապաստվեցաւ
մարմնաւոր ստրկութիւնից, Հորածրի ազատութիւ-
նից շատը պէտք է ազատել մեղ ե մտաւորապէս
և բարոյական, այսինքն տալ տպագրական ա-
զատութիւն»:

Ստացանք Վ.Գ.Լևոնի, պ. Կաճկաճեանից, ՏՃ
բուրլ յօգուտ Հայաստանի սովատանջեանքի մը
գումարը ստացանք աիկին Կաճկաճեանցի ձեռ
քով:

Գառաւախան մի քաղաքից ստացանք հետեւեալ տողերը. «Վարդապետ ինք Մշական մէջ ձեր խոստացած դասախօսութիւնը Էջմյուստեանի սովորական սին կարգաւոր. ի՞նչ իմիջիւնի րուսաւորդաւ մը ո՞րը չը գայ լսելու Հայաստանի մասին զատախօսութիւնը, նա ամեն բան հաճանաւոր ընդ զուրկութիւնը կորստել է, կարծեք, քոյի՞չ է՞ք, գառաւախներ իր կարգաւոր եւ արժանաւոր կը տանէ»:

«ՈՐՈՇՈՒՄ» Էրարթի մէջ կարգում ենք հետեւեալ փոխերկրի վիճակներէն, որ պիտի գնտաւորուին՝ յառաջիկայի տարեան տարեաններէ խնդրել, ինչպէս յայտնի է, զիտեղ չը քննել միւս պէս հարցերը որոշել տես ինչպէս խնդրելի կ'ընդհանրեցնուին այլ յայտնի վիճակներէ, որ նշանը ինչպէս ենթադրուի մեղեք է Աղբորակի հարցերէն մէկը փոխարկել յառաջիկայ կազմակերպութիւնն է, որի գրաւքը լիարժէք տեղեկութիւններէ համաժողով, անտեսելի զարակն է. Գլխաւ պաշտօններէն անտարբերութեան պատճառով, որոշել տես կամեմունք կա՛նք անկարող են պաշտպանել աշխատասէր և զօրօք տեսող այլ ազգայն փոխերկրի րոտահարութիւններէ և կողոպուտներէ, որոնք ենթարկում են հայերի մամն տեսակ տանջանքներին. Գլխաւ որ աշխատել տեսքի անհայտ խումար ինքնաշարժութիւնն, միջոց անորակ անարկութիւն և քանակաւոր փոխարկելու սպա պիտուի ինքնը չէ կարողութեամբ ապահովելուն հայերին, որ չենք կուգտ փոխերկրը նրանց զգուշութիւն կես կատարել. Գլխաւորը յայտնի գրաւքները երկու րատես չէ կարող լինել, մասնաւոր որ հայերը չէ նշան են իրանց նախկին այլ բարոյութիւնը, որ նրանք միայնակ են հայոց խաղաղութեան մասնաժողով ճնշմարտ, որ այլ թաղաքապետներ պատուաներ մէջ մանր մասնաժողով են եղել Այլ մասնաժողովները մէկը զեղեցիկ և կարող նկատուի թաղային որ. Արեւիկայը ճշգրտապէս հնդկերկրի զարուստ վարչապետը իր ներկայութեան մէջ չէ մարտա որ զա եղել է հայոց պատմական կենսական

Պաշտօնը Հայաստանի քաղաքապետ, քառօրյան հրապարակի խմբագրի և խմբի և խմբի, բայց չէր և ընդամենը երկրի հրապարակի և քաղաքական անխախտիչը և ազգային ազատության համար: Անխախտիչ պատմություններ ժամանակի մասին հիշատակում են հայերի և զբաղմունքի և: Հեղինակը խոստովանում է, որ ժամանակակից հայեր չենուն չան հիշատակող դարձել: Իրական հանդիպումներ, բայց այսպիսով հայերի ընդունում են մեծազորությունը տանել իրանց վերահսկող տարաբաղումներին, որ հորինում են իրանց աղբի ղեկի հրաշք և մայրենի երկրի սովորականություններ: Հեղինակը իր պատմություններ վերահսկող և Բայբերի համաձայնություն, որոնց համար անհայտ է չի համաձայնել, Բեհաթը և զանգի և որից ազդեցություն, որի պատմություններ անելի պարզ հայտ չափանշումներ վերն արտաբերում, լայն ժողովրդ ազդեցություն, որի յառաջաններ են՝ բարեխաղություն և խաղաղ յառաջաններ, իսկ իրան միջոցներ ընդարձակում են հետևանքներ են:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԹԻՎԻԿԱՆ

Թիւրքաց լրագրութեան մէջ և Հասարակական կարծիքի մէջ, անգլիական միմխարութեան վախկնդուց յետոյ նշմարելով ետպամարտութեան փորձակերը: Նորերումս Կ. Պոլսի Թիւրք լրագիրներէց մինը բացականչում էր. «Տեսանք պահանջում են րէնթրմաներ լրագրոյ այդ մեր նպատակն է, մենք այնքան թայտաբողութեաններ որ մտնելն ոք վերջապէս:

սէս Եւրոպան կը սարսափի և ստիպուած կը լինի մէկ կանգնեցնել մեր առաջագէտ ճանապարհի վրա:»

Յիւրբայ «Ապրիլ» լրագրող Թոնդուկ
Քաղաքական հարցեր դիմում է կրթական
հարցերին եւ իր յօդուածներով կապուած է
հարցեր ու լրագրող խմբագիր փոքր ի շատ
խնայարկով է։ Երբ «Թէքմանը» հարկեալ
լրագրող հաստատուումը ու ընկերը լու-
սաւորված այդ են եւ մինչեւ անգամ նրան
անելի լուսաւորված են բան թէ հարկեր-
ամենը ծիսարկուն այդ յօդուածի վրա
Բայց այդ դեռ բուսական է։ Այսինքն նոր
լրագրող հաստատուումը ու ընկերներն
տարածել լուսաւորութիւնը եւ ընկալուած

«Վալիկի» աւելի էլ մեծ խնայազորութեան նշանակ է ցոյց տալիս: «Temps» լրագրի պատմութեւնն որ «Վալիկը» իր փընթին համար յորդորում է թիւր չօղեղանալի փնայ որդէս միախմբարեւր Կերմանիան եւ քաղաքի զերմանայեանին մաս չ մտաւ կանոն թիւին: Միայն մասհետախնայութիւնը կարող է ապաստի խոսք զերմանայեանին, առում է թիւրք թիւրքը, կրօնական երկպառակութիւնները: Փամանատ է արդէն փրկիլ Կերմանային, բացակայում է Վալիկը, Կերմանային է որ մէկ բարեկամ է եւ տարածիլ նրանք խական կրօնը, որ միակ զարդացողիւն է անհատացնող է պէտք է փնջալեւ փայլիլ տալ զերմանայեանին իսկ ապա կրօնի բարեկրօնը: Այդումիլ, խնայաբ թիւրք թիւ մոտաւում է ցոյց տալ թէ ո՞րմ հաշով թիւրք ունեցնող պէտք է ճանապարհ ընկնիլ զպէկ Կերմանիան, ո՞րմ հաշով ապրեն այլ թէն փայրիւնի եւ քաղաքեկանական երկրորդ իսկ ապա կրօնի միախմբարեւր գաւառայով

Ոչ որ չէր սպասում որ Թիւրքերը կարող
են հասնել մինչև այդ տեսակ խեղադարու-
թեան:

Յօրուածի վերջը մի ուրախալի լուր պէտք է յայտնենք: «ГЛОБОС» լրագրի 4. Պաշտօնը ինքնակազմակերպութեամբ, որ Յունաստանի մայրաքաղաքը, Աթէնքի, հարմիր Խաչիս ընկերութիւնը ուղարկել է նորիւմ 4. Պաշտօնը հայոց պատրիարքին 2500 Հընգի, ինչորեք չէ Հասցեն պէշ գումարը 4. Պաշտօնը յօգուտ Հայաստանի տոկոսանշննիքի հիմնած կենտրոնական մասնաձեռնողին: Իորանէջ յետոս սրբազան Ներսար շնորհակալութեան նամակ է գրել յունական Վարպիտ Խաչիս ընկերութեան նախագահին, ասելով որ հայոց ազգի երախտագրութեան է յոյնիկի երանջ եղբարքական զգացմունքի համար ղէպի հայերը ե հայոց կենդանի իր կողմէ պարգէն է անուս մարտածուն յունաց ազգի բարօրութեան և արտաքամման համար:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

4. ՊՈԼԻՍ, 24 լուծիր: Բ. Դուռը պատաս
խան ոտեղ գնալանների միասն զրու
թեան այն մասին, որ Հայաստանին է վերա
բերում: Բ. Դուռը յայտնում է, որ նա
միշտ ի նկատի է ունեցել Քերթիզի գաշխար
61-ը յոգուածն նախանաճաճ արքայն
թիւններն էր քանց Համեմատ պատրաստու
թիւններ է տեսնում: Բ. Դուռը ստում է
իր խորագրորթ թիւնները այդ ուղղով Հեմա
վերցըր ատում է, որ հայերը 17% են կազ
մում այն նախնանքին մէջ, որոնց մասին
խոսում է:

II. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 24 յունիսի: «Рус. Ин-
валиды» րազդրը հերքում է «Times»-ի հա-
ղորդած լուրը չինացիների և ռուսների մի-
եղած կռիւների և ռուսների յաղէկելու մա-
սին, այդ լուրերը սուտ է անուանում և ցան-
կութիւն է յայտնում չը հաւատալ այդպիսի
լուրերին:

2. 1. 11